

Prekentips

3) Når stormen raser...

Tekstlesning 1 – Salme 1

¹ Salig er den som ikke følger lovløses råd,
ikke går på synderes vei og ikke sitter i spotteres sete,

² men har sin glede i HERRENS lov
og grunner på hans lov dag og natt.

³ Han er lik et tre plantet ved rennende vann.

Det gir frukt i rett tid, og løvet visner ikke.

Alt han gjør, skal lykkes.

⁴ Slik er det ikke med de lovløse.

De er lik agner som spres for vinden.

⁵ Derfor kan ingen skyldige bli stående i dommen,
ingen syndere i flokken av rettferdige.

⁶ For HERREN kjenner veien de rettferdige går,
men de urettferdiges vei fører vill.

Tekstlesning 2 – Heb 12:1-3

¹ Derfor, når vi har så stor en sky av vitner omkring oss, så la oss legge av alt som tynger, og synden som så lett fanger oss inn, og med utholdenhet fullføre det løpet som ligger foran oss, ² med blikket festet på ham som er troens opphavsmann og fullender, Jesus. For å få den gleden han hadde i vente, holdt han ut på korset uten å bry seg om skammen, og nå har han satt seg på høyre side av Guds trone. ³ Ja, tenk på ham som holdt ut en slik motstand fra syndere, så dere ikke blir trette og motløse.

Tekstlesning 3 –Joh 21:14-23

¹⁵ Da de var ferdige med måltidet, sier Jesus til Simon Peter: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?» Han svarte: «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø lammene mine!»¹⁶ Igjen, for annen gang, sier han: «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg?» «Ja, Herre, du vet at jeg har deg kjær», svarte Peter. Jesus sier: «Vær gjeter for sauene mine!»¹⁷ Så sier han for tredje gang: «Simon, sønn av Johannes, har du meg kjær?» Peter ble bedrøvet over at Jesus for tredje gang spurte om han hadde ham kjær, og han sa: «Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær.» Jesus sier til ham: «Fø sauene mine!»¹⁸ Sannelig, sannelig, jeg sier deg: Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville. Men når du blir gammel, skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil.»¹⁹ Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med. Da han hadde sagt dette, sa han til Peter: «Følg meg!»

²⁰ Peter snudde seg og så at disippelen som Jesus hadde kjær, fulgte etter. Det var han som hadde lent seg inntil Jesus ved måltidet og spurt: «Herre, hvem er det som skal forråde deg?»

²¹ Da Peter fikk se ham, sa han til Jesus: «Herre, hva skal skje med ham?»²² Jesus svarte: «Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg? Følg du meg!»²³ Det ryktet kom da ut blant søsknene at denne disippelen ikke skulle dø. Men Jesus sa ikke at han ikke skulle dø. Han sa: «Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg?»

Prekengjennomgang

Hovedtanke

Bibelen sier vi trenger Guds ord for å stå sterke gjennom stormene i livet. Sunn påvirkning og sunne forbilder hjelper oss på veien. Våre forfulgte søsken har mye å lære oss.

Innledning

- «Livet er ikke bare en lek. Det er også en dans på roser», heter en boktittel fra humoristen og skuespilleren Rolv Wesenlund.

Tittelen reflekterer på en morsom måte det overfladiske, det tilsynelatende vellykkede bekymringsløse livet som mediene ofte reflekterer.

Men sannheten bak fasadene er at livet ofte oppleves utfordrende. Legene forteller om en urovekkende bruk av antidepressiva. Kjendiser står fram på TV med historier om dopmisbruk hemmelighold. Og influensere forteller om en vanskelig barndom og et påfølgende vanskelig voksenliv. Vi rammes av sykdom, brå dødsfall, arbeidsledighet, skilsmisser og ensomhet. For mange har isolasjonen under covid vært en ekstra belastning som har kommet på toppen av andre ting.

- (Legg gjerne inn en personlig historie om hva som har vært tøft i ditt eget liv).
- For troende mennesker er heller ikke spart for vanskeligheter. Men vanskelighetene kan ofte se litt annerledes ut. I det store og det hele er kristne mennesker – som er «i verden» selv om vi ikke er «av verden» - rammet av det samme som andre i vårt samfunn.
- I andre deler av verden er det annerledes. Det å velge Jesus betyr en masse problemer du ellers ikke ville hatt. Som for [Rose](#), pastorkona fra Nigeria, som opplever at en islamistisk fulanibande dreper mannen hennes, og at myndighetene ikke gir nødhjelp til de kristne. Hun og de små døtrene sulter. Åpne Dører, som hvert år utarbeider [World Watch List](#) som viser hvor i verden det er vanskeligst å være en kristen, opererer med 260 millioner kristne som blir utsatt for høy, svært høy eller ekstrem grad av forfølgelse. Det betyr at hver tiende kristen opplever et kjempepress og forfølgelse, om de velger å være trofaste mot Herren Jesus Kristus.
 - I India kan kristne oppleve å bli kastet ut av sin egen landsby og fratatt husdyrene sine.
 - I Iran kan konvertitter til kristen tro bli arrestert, torturert og anklaget for å være vestlige agenter.

- I Kina blir du overvåket og kan miste samfunngoder om du fortsetter å gå på kristne møter.
- Og i Colombia kan pastorer som står opp mot urett bli tatt av geriljagrupper eller narkotikakarteller som regjerer i området.
- Disse kristne opplever at det stormer rundt dem – og de har valget om de vil bli stående eller bøye av.
- Indiske kristne kan jo bare si at de kan be både til Jesus og til Krishna, så blir de latt i fred. En kineser kan slutte å gå på kristne møter, og bare tro i hjertet sitt, så vil han eller hun fortsette å få pensjon. En colombiansk pastor kan velge å se gjennom fingrene med urett, og slippe å måtte bøte med livet. Og en iransk kristen kan bare velge å si fram den muslimske trosbekjennelsen, så slipper han eller hun å komme i fengsel. Det er så enkelt å bøye av.
- **Har Guds ord noe å lære oss når det gjelder å stå faste i stormen?** Og har våre kristne brødre og søstre i andre deler av verden noe å lære oss?

Tekstgjennomgang

Den fortrolige samtalen

- I dagens tekst bli vi vitne til det som trolig er Jesu siste fortrolige samtale med Peter før han blir rykket opp til himmelen.
- Det er en varm og litt sår samtale, og den begynner med at Jesus og disiplene sitter rundt bålet og spiser grillet fisk. Og Jesus spør; «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?».
- Det vanskelige med dette spørsmålet er selvsagt at Peter – som hadde sagt at han ikke skulle svikte – tre ganger hadde bannet på at han ikke kjente Jesus. Det sparte Peter for spott, hån, kanskje arrestasjon eller død. Men det det knuste ham også, og brakte ham på kne og inn i en dyp, dyp omvendelse. Bibelen forteller oss at Peter gikk ut i mørket og «gråt bittert» (mat 26:75).

- Det flaueste, og vanskeligste, var at dette var noe alle de andre rundt bålet visste. De hadde også sviktet, og kanskje hadde han vært modigst som tross alt hadde fulgt etter Jesus, men det hadde også gjort fallet hans større.
- «Simon, sønn av Johannes, elsker du meg». Simon, sønn av Johannes, vil du stå neste gang det stormer. Vil du gjøre det jeg pålegger deg – vil du fø mine lam, vil du være gjeter for sauene mine, vil du fø sauene. Vil du gjøre det uavhengig av hva det vil koste deg, og uten å svikte igjen?
- Peter blir litt støtt av at Jesus må gjenta spørsmålene. «Du vet jo at jeg har deg kjær». Hvorfor må du spørre igjen, hvorfor tror du ikke på meg, hvorfor må du rippe opp alt det såre?
- Da sier Jesus; «*Da du var ung, bandt du beltet om deg og gikk dit du selv ville*». Da du var ung, gikk du dine egne veier og gjorde dine egne valg, basert på hva som var enklest i øyeblikket. «*Men når du blir gammel*», sier Jesus, når du har vandret med meg gjennom et langt liv, «*skal du strekke ut hendene dine, og en annen skal binde beltet om deg og føre deg dit du ikke vil.*»
- La oss ta en liten pause her. For hvor mange av oss er villige til å bli ført dit vi ikke vil – for Mesterens skyld? Eller for å gjøre det litt mer personlig – er jeg, eller du, villige til å bli ført dit vi ikke vil eller gjøre valg vi egentlig ikke vil ta? Når stormen kommer – er vi forberedt slik at vi blir stående, eller lar vi oss blåse overende? For stormer vil komme.
- Hvorfor sa Jesus dette til Peter? «*Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle ære Gud med*», står det (v 19).
- Da han hadde sagt dette, står det at han sa til Peter: «Følg meg!», og Peter reiser seg og gjør akkurat det, og Johannes, den «disippelen som Jesus hadde kjær» følger med. Og på spørsmål fra Peter sier Jesus også noe om ham. «*Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg? Følg du meg!*» (Joh 21:22)

Vi vet aldri hva livet vil bringe

- Sannheten er at vi ikke vet hva livet vil bringe. Men vi vet at Jesus bringer liv. Uansett. Og at Han kaller oss til å følge seg.
- Peter ble, på slutten av sitt liv, korsfestet i Roma under keiser Neros styre. Vi ikke kjenner detaljene, med det finnes en gammel beretning fra rundt år 200, «Peters gjerninger», som forteller at Peter under forfølgelsen igjen var på flukt ut av Roma og møter på Jesus – på vei inn i byen. Og når Peter spør – «hvor går du, Herre» - «quo vadis, domine» - svarer Jesus at han er på vei til Roma for å bli korsfestet på ny. Da snur Peter, og begir seg inn i byen igjen for å bli korsfestet. Men da med hodet ned, fordi han ikke så seg som verdig til å bli korsfestet på samme måte som Jesus.
- Johannes, derimot, levde et langt liv som kristen leder i Efesos i dagens Tyrkia. Under Domitians forfølgelse, da Johannes var en gammel mann, ble han trolig forvist til øya Patmos, og som gammel mann ble han forvist til slavearbeid i steinbruddene på øya Patmos, og kirkefaderen Tertullian hevder også at han ble torturert med kokende olje, men uten å ta skade av det.
- To skjebner, to liv, to forskjellige utfall. Én herre. Én mester som hadde bedt dem om å følge ham, koste hva det koste ville.
- Livet kan, og livet vil, inneholde prøvelser vi ikke kan forutse. Og erfaringene fra den ene stormen gjør det lettere å håndtere den neste.

Hvordan kan man bli stående når stormen raser?

1. Ved å la Guds ord forvandle oss

- Den som har røttene dypt plantet, vil finne vann også når det er lite regn. Det er det salmen vi leste innledningsvis handler om. Den som følger Jesus i gode dager, vil også bli istand til å stå når stormen kommer. Den som grunner på Guds ord, tar det på alvor, og har sin glede i å finne hva Gud ønsker, blir som et tre som har dype røtter.

- Et lite spørsmål. Hvordan leser vi Bibelen? Leser vi Bibelen bare for å finne gode vers som handler om Guds kjærlighet til oss, eller leser vi vers som kan hjelpe oss til å ta med oss Gud i de vanskelige periodene i livet? Leser vi de vanskelige versene som handler om omvendelse, om å vende det andre kinnet til, om å elske de som ikke elsker oss, om å glede seg når man blir hånt, latterliggjort eller forfulgt? Grunner vi på dem, slik som salmen sier, og lar Den Hellige Ånd tale til oss om hva det konkret betyr? Forsøker vi å forvandle Bibelen, eller er vi villige til å la Bibelen forvandle oss?

2. Ved å ha gode forbilder

- Den andre bibelteksten vi leste idag, fra hebreerne 12, handler om å ha gode forbilder. En «sky av vitner», et vell av mennesker som har gått foran oss og vært eksempler for oss, og som heier på oss fra det hinsidige. I kapittel 11 ramses de opp – Abraham, Jakob, Moses, Gideon, David, Samuel, profetene – blant annet.
- I tillegg har vi heltene fra Det nye testamente. Peter ble et forbilde. Ikke første gangen, da han sviktet, men ved at han andre gangen strakte fram hendene og ble ført dit han ikke ville.
 - (Fun fact som kan brukes; grunnen til at mange kirkespir og stabbur har en værhone stammer tilbake fra et pavelig dekret fra 800-tallet – som en påminnelse om ikke å svikte slik Peter gjorde det. Se <https://no.wikipedia.org/wiki/Værhane>).
- Forbilder ble også de andre apostlene, som med unntak av Johannes ble drept for Jesu skyld. Også martyrene fra den første kristne tid, som var helt vanlige kvinner og menn som ikke ville fornekte Jesus, ble mennesker man ønsket å ligne.
- Vi som lever et par tusen år etter dette har også forbilder fra kirkehistorien. Vi har samfunnsreformatorer som John Wesley og Martin Luther King. Vi har

troshelter blant misjonærene, som norske Lars Skrefsrud i India eller Hudson Taylor i Kina. Mennesker som har gått med evangeliet til nye steder på tross av motstand.

- Men vi har også brødre og søstre i verden idag som står fast når stormen raser, og som er eksempler og forbilder for oss. Som lever under vanskelige kår, som hver dag kjenner presset fra samfunnet rundt til å gi etter, til å fornekte Jesus eller til å ikke ta troen sin på alvor.
- Slike brødre og søstre kan vi be for og støtte på andre måter. De trenger det, og de fortjener det.
- Men like mye trenger vi dem og deres eksempel. For hvor sterke er *vi* når stormen raser, når livet er vanskelig, når bekvemmeligheten drar oss bort fra Guds ord? Og når Evangeliet møter motstand i samfunnet vårt?
- Ingen av oss vet hva fremtiden vil bringe oss av utfordringer. Midt i sitt fall, sin skam og sitt nederlag valgte Peter å møte Jesus. Hvor skulle han ellers gå? Der ligger nøkkelen, Peter er et godt eksempel. Guds Ord sier at «*som dagen er, skal din styrke være.*» Eksempel: En vestlig pastor var invitert til en undergrunnskirke for å preke. Og han forkynte over bibelavsnittet i Lukas 8, 22 – 25 der vi leser om at Jesus stiller stormen. Og pastoren forkynte over hvordan Jesus kan stille stormer i våre liv: Forfølgelsesstormer, Sykdom, Redsel, Død, Problemer i familien osv. Etter talen vitnet en eldre kristen: «Det er riktig at Jesus kan stille alle stormer i våre liv, men det aller viktigste denne historien lærer oss er at når vi har Jesus med i båten, trenger vi ikke frykte for stormen.» Alle møter vi stormer i våre liv. Vi vet ikke konsekvensene, men vi får lov til å søke fellesskap med en som er større enn mine omstendigheter. Han heter Jesus Kristus.

- «*Bevar ditt hjerte fremfor alt du bevarer, for livet utgår fra det,*» står det i Ordspr 4.23. Hva betyr det? Forfulgte kristne har så mange muligheter til å bli krenket og såret. En naturlig følge av det kan være bitterhet. Bitterhet stopper livet, både fra himmelen inn i våre liv, og fra våre liv ut til andre. Eksempel på måter å bevare hjertet:
 - ⊖ **Leve i tilgivelse:** Peter spør Jesus om hvor mange ganger han skal tilgi: *«Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne synde mot meg og jeg likevel tilgi ham? Så mange som sju?»* «Ikke sju ganger», svarte Jesus, *«men jeg sier deg: sytti ganger sju!»* (Matt 18,21-22). Når Jesus understreker dette så sterkt, må det være for å løfte fram viktigheten av det. Å leve et liv i tilgivelse holder hjertet mykt og mottagelig for Guds nåde til å gå Hans vei.
 - ⊖ **Velsigne dem som forbanner:** Vi blir gjerne ikke hatet eller forbannet av militante ekstremister, men vi kan oppleve å bli stigmatisert, urettferdig behandlet etc. Følelsene våre kan rase – men hva sier Guds ord: *«velsign dem som forbanner dere, be for dem som taler ille om dere,»* (Lukas 6.28). Når vi tar valget om å gi Guds ord rett, kan vi også ta imot nåde til å gå Hans vei.
- «For 100 år siden kom det misjonærer til oss og fortalte oss at sannhetene i Evangeliet var verdt å dø for. Og vi trodde på dem», fortalte en nigeriansk pastor. «Nå forteller de samme kirkene oss at det ikke var så viktig likevel». Er det slik, eller er vi mennesker som mener at trofasthet mot Herren Jesus Kristus er viktigere enn velstand, anerkjennelse, innflytelse, frihet – ja, viktigere enn livet selv?
- «*Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg?»*. Dette er den siste setningen Jesus sier i dette stykket. Den forteller oss to ting; for det første: Det er mye vi ikke vet, og det er mye Gud ikke forteller oss. Som hvor

lenge vi skal leve. Hva livet skal bringe. Hvilke muligheter som blir gitt oss, hvilke prøvelser vi skal gjennom. Men det andre er at Jesus skal komme igjen. Det er det kristne håpet, det er det vi ser fram mot. Og hva vi da har måttet forsake gjennom livet blir svært lite viktig i forhold til det å være sammen med Ham i evigheten.